ORDONANȚA PREȘEDINTELUI CURȚII

5 iunie 2014*

„Procedură accelerată”

În cauza C-169/14,

având ca obiect o cerere de decizie preliminară formulată în temeiul articolului 267 TFUE de Audiencia Provincial de Castellón (Spania), prin decizia din 2 aprilie 2014, primită de Curte la 7 aprilie 2014, în procedura

Juan Carlos Sánchez Morcillo,

María del Carmen Abril García

împotriva

Banco Bilbao Vizcaya Argentaria SA,

PREȘEDINTELE CURȚII,

având în vedere propunerea domnului E. Levits, judecător raportor,

după ascultarea avocatului general M. N. Wahl,

dă prezenta

Ordonanță

1 Cererea de decizie preliminară privește interpretarea Directivei 93/13/CEE a Consiliului din 5 aprilie 1993 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii (JO L 95, p. 29, Ediție specială, 15/vol. 2, p. 273), precum și a articolului 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.

2 Această cerere a fost formulată în cadrul unui litigiu între domnul Sánchez Morcillo și doamna Abril García, pe de o parte, și Banco Bilbao Vizcaya Argentaria SA, pe de altă parte, în legătură cu contestația la executarea ipotecară privind bunul lor imobil.

3 Din decizia de trimitere reiese că reclamanții din litigiul principal au încheiat, la 9 iunie 2003, cu Banco Bilbao Vizcaya Argentaria SA un act autentic de împrumut cu garanție ipotecară asupra locuinței acestora. Din cauza neîndeplinirii obligației lor de plată a ratelor lunare pentru rambursarea acestui împrumut, instituția bancară a solicitat, la 15 aprilie 2011, plata totalității împrumutului însoțit de dobânzi obișnuite și de întârziere, precum și vânzarea la licitație a imobilului ipotecat.

* Limba de procedură: spaniola.

4 În urma deschiderii procedurii de executare ipotecară, reclamanții din litigiul principal au formulat contestație împotriva acesteia, care a fost respinsă prin decizia Juzgado de Primera Instancia nº 3 de Castellón la 19 iunie 2013. Reclamanții din litigiul principal au declarat ulterior apel împotriva acestei decizii. Întrucât apelul a fost declarat admisibil, acesta a fost trimis la Audiencia Provincial de Castellón.

5 Instanța de trimitere arată că, deși procedura civilă spaniolă permite declararea apelului împotriva deciziei care, admițând contestația formulată de un debitor, pune capăt procedurii de executare ipotecară, aceasta nu permite, în schimb, debitorului a cărui contestație a fost respinsă să declare apel împotriva hotărârii primei instanțe prin care se dispune continuarea procedurii de executare. Instanța de trimitere are îndoieli cu privire la compatibilitatea acestei reglementări naționale cu obiectivul protecției consumatorilor urmărit de Directiva 93/13, precum și cu dreptul la o cale de atac efectivă, astfel cum a fost consacrat la articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene. Instanța de trimitere subliniază de asemenea că deschiderea căii de atac a apelului pentru debitori s-ar putea dovedi cu atât mai importantă cu cât anumite clauze din contractul de împrumut în discuție în litigiul principal ar putea fi considerate „abuzive”, în sensul articolului 3 alineatul (1) din Directiva 93/13.

6 Această instanță a solicitat Curții să judece cauza potrivit unei proceduri accelerate în temeiul articolului 105 alineatul (1) din Regulamentul de procedură al Curții.

7 În susținerea cererii sale, instanța de trimitere arată că răspunsul oferit de Curte ar fi de natură să aibă importante consecințe asupra contenciosului din Spania având în vedere faptul că, în contextul crizei economice pe care o traversează acest stat membru, un număr excepțional de persoane fizice fac obiectul unor măsuri de executare ipotecară a locuințelor lor.

8 Instanța de trimitere precizează că procedurile care pot fi vizate de răspunsul Curții vizează, în plus, locuința principală a debitorilor. Întrucât opoziția formulată de aceștia din urmă nu are efect suspensiv în temeiul dreptului procesual spaniol, conform articolului 698 alineatul (1) din Codul de procedură civilă, astfel de locuințe ar putea fi vândute la licitație chiar înainte de pronunțarea Curții.

9 În temeiul articolului 105 alineatul (1) din Regulamentul de procedură menționat, la cererea instanței de trimitere sau, cu titlu excepțional, din oficiu, președintele Curții poate, după ascultarea judecătorului raportor și a avocatului general, în cazul în care natura cauzei impune examinarea acesteia în termen scurt, să decidă judecarea trimiterii preliminare potrivit procedurii accelerate care derogă de la prevederile prezentului regulament.

10 Desigur, rezultă dintr-o jurisprudență constantă a Curții că numărul important de persoane sau de situații juridice potențial vizate de decizia care trebuie să fie dată de instanța de trimitere după ce a sesizat Curtea cu titlu preliminar nu constituie, ca atare, o împrejurare excepțională susceptibilă să justifice recurgerea la procedura accelerată (a se vedea în special Ordonanțele președintelui Curții KÖGÁZ și alții, C-283/06 și C-312/06, EU:C:2006:602, punctul 9, Plantanol, C-201/08, EU:C:2008:385, punctul 10, precum și Abdullahi, C-394/12, EU:C:2012:623, punctul 11).

11 Cu toate acestea, în speță, pe lângă numărul de debitori vizați pe care îl menționează instanța de trimitere, riscul proprietarilor de a-și pierde locuința principală îi plasează pe aceștia, precum și pe familiile lor, într-o situație deosebit de fragilă.

12 Această împrejurare este agravată de faptul că, potrivit instanței de trimitere, dacă rezultă că procedura de executare este întemeiată pe un contract de împrumut care conține clauze abuzive a căror nulitate este constatată de instanța națională, nulitatea procedurii de executare aferentă acestuia ar aduce debitorului lezat o protecție pur financiară, nepermițând restabilirea situației anterioare în care acesta avea calitatea de proprietar al locuinței sale.

13 Întrucât un răspuns al Curții în cel mai scurt timp este de natură să limiteze în mod considerabil riscul de pierdere a locuinței principale a persoanelor vizate, se impune admiterea cererii instanței de trimitere privind judecarea cauzei C-169/14 potrivit procedurii accelerate.

Pentru aceste motive, președintele Curții dispune:

Admite cererea Audiencia Provincial de Castellón (Spania) prin care se solicită judecarea cauzei C-169/14 potrivit procedurii accelerate prevăzute la articolul 23a din statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene și la articolul 105 alineatul (1) din Regulamentul de procedură al Curții.

Semnături